

Sygn. akt I C 1076/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **S. F.**

przeciwko **(...) S.A. V. (...) w W.**

o odszkodowanie w kwocie 10.726,90 zł

I/ zasądza od strony pozwanej **(...) S.A. V. (...) w W.** na rzecz powódki **S. F.** kwotę **10.726,90 zł** (dziesięć tysięcy siedemset dwadzieścia sześć złotych dziewięćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 20 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

II/ zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę **2.954 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka S. F. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 10.726,90 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20 lutego 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania wskazała, że w dniu 01 lutego 2014 r. z dachu budynku przy ul. (...) w P. odpadła drabinka kominiarska, uderzając w zaparkowany obok budynku samochód W. P., który został poważnie uszkodzony. Właścicielem budynku jest Gmina P., natomiast w jej imieniu zarząd sprawuje Zarząd (...) spółka z o.o. w P., który ubezpieczony był w okresie zdarzenia u strony pozwanej. Po zgłoszeniu szkody i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przez stronę pozwaną odmówiono W. P. wypłaty odszkodowania wskazując, że drabinka zamontowana była prawidłowo, a przyczyną jej odpadnięcia było pogorszenie warunków atmosferycznych, objawiające się silnym wiatrem, w związku z (...) spółka (...) nie ponosi odpowiedzialności. W związku z odmową wypłaty odszkodowania W. P. dokonała cesji wierzytelności na powódkę.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów procesu. W uzasadnieniu stanowiska przyznała udzielenie ubezpieczonemu Zarządowi (...) spółce z o.o. w P. w dacie zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej, potwierdzonej polisą nr (...). Pozwana zakwestionowała roszczenie powódki tak, co do zasady, jak i wysokości. W pierwszej kolejności zakwestionowała swoją legitymację procesową bierną oparta na podstawie art. 434 k.c., jako ubezpieczającego Zarządcę, a nie samoistnego posiadacza budynku. Ponadto zakwestionowała legitymację procesową czynną powódki, czyli nabycie wierzytelności od W. P., skoro jej nie przysługiwała wierzytelność wobec spółki (...), jako zarządcy. Z ostrożności procesowej pozwana wskazała, że oderwanie się drabinki z dachu nie wynikało, ani z braku utrzymania budowli w należyтым stanie, ani z wady w budowie. Ponadto zakwestionowała roszczenie, co do wysokości wskazując, że nie zostało należycie udowodnione,

gdyż kalkulacja przedłożona przez powódkę jest jej dokumentem prywatnym i nie stanowi wiarygodnego dowodu wysokości poniesionej szkody. Wskazała także, że wysokość szkody nie została wyliczona zgodnie z OWU OC.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 lutego 2014 r. z dachu budynku położonego przy ul. (...) w P. odpadła drabinka kominiarska, uderzając następnie w zaparkowany obok budynku, w miejscu do tego przeznaczonym, samochód W. P. R. (...) nr rej. (...). Poszkodowana była w czasie zdarzenia w mieszkaniu znajdującym się w tym budynku, gdy usłyszała hałas, niezwłocznie udała się na miejsce, gdzie zaparkowany był jej samochód i stwierdziła uszkodzenia pojazdu. Obok niego leżała drabinka. Uszkodzeniu przez tą samą drabinkę uległ także pojazd sąsiada marki F. o nr rej. (...).

Wezwana została Policja, która dokonała oględzin miejsca zdarzenia oraz powstałych uszkodzeń mienia, jak również wysłuchała świadków zdarzenia, na okoliczność czego sporządzono notatkę urzędową.

Dowód: notatka Komendy Powiatowej Policji w D. z dn. 16 kwietnia 2014 r.

materiał fotograficzny k 12-14,

materiał fotograficzny (w aktach szkody na płycie CD)

zeznania świadka D. M.,

zeznania świadka I. S.,

zeznania świadka K. D.,

zeznania świadka W. P.

Na skutek wypadku doszło do poważnych uszkodzeń pojazdu poszkodowanej R. (...). Rozbita została szyba w klapie bagażnika, doszło również do wgnieceń i zarysowań klapy oraz dachu, zniszczeniu uległo także światło stopu. W. P. zgłosiła szkodę agentowi ubezpieczeniowemu pracującemu dla ubezpieczyciela, u którego ubezpiecza ona swój pojazd od odpowiedzialności cywilnej - R. C.. Dokonał on oględzin pojazdu oraz sporządził na tę okoliczność protokół, w którym określił zakres stwierdzonych uszkodzeń. Sporządzona dokumentacja powypadkowa została następnie przekazana pozwanej, stanowiąc podstawę ustaleń faktycznych w postępowaniu likwidacyjnym.

Dowód: protokół szkody sporządzony przez R. C.

akta szkody (na płycie CD),

zeznania świadka D. M.,

zeznania świadka I. S.,

zeznania świadka K. D.,

zeznania świadka W. P.

Współwłaścicielem budynku przy ul. (...)w P. jest Gmina P., a uprawnienia właścicielskie w jej imieniu wykonuje spółka (...) Sp. z o.o. Do jego zadań należy sprawowanie zarządu komunalnym zasobem mieszkaniowym i użytkowym (...)P. oraz (...)w oparciu o obowiązujące przepisy prawa. W tym zakresie dokonuje on też m. in. remontów i bieżących napraw budynków pozostających w zarządzie (uznane za przyznane). Zarządca w zakresie swojej odpowiedzialności, jako zarządcy oraz odpowiedzialności (...)zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, potwierdzoną polisą typ (...)nr (...). Ubezpieczeniem objęta była także nieruchomość przy ul. (...)w P..

Dowód: polisa typ (...) nr (...) wraz z załącznikami,

zeznania świadka K. D.,

zeznania świadka W. P.

W dniu 6 lutego 2014 r. poszkodowana W. P. wraz z mężem zawarła z powódką umowę cesji wierzytelności przysługującej im wobec sprawcy szkody.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 6.02.2014 r.

Pozwana wyliczyła koszty naprawy na sumę 10 391,94 zł, jednak zakwestionowała zasadę odpowiedzialności ubezpieczonego, podnosząc brak podstaw do przypisania mu winy, gdyż – według ubezpieczonego - drabinka została zamontowana prawidłowo, a przyczyną jej odpadnięcia było pogorszenie się warunków atmosferycznych mające objawiać się w silnym wietrze, za co (...) sp. z o.o. nie może ponosić odpowiedzialności.

Dowód: pismo pozwanej z dn. 20 lutego 2014 r.

kosztorys nr (...) z dnia 24.02.2014 (w aktach szkody na płycie CD)

Drabinka kominiarska, która spadła z dachu na samochód W. P. nie została należycie zabezpieczona, ani przymocowana trwale do dachu. Nie posiadała śladów mocowania, służących do trwałego przytwierdzenia do powierzchni dachu, za wyjątkiem jednego ułamanego wkrętu. Z dokumentacji fotograficznej powódki wynika, że pozostałe drabinki leżą swobodnie, przy czym element jednej z nich wystaje poza linię dachu.

Dowód: oględziny drabinki z dnia 28.05.2015 r.

dokumentacja fotograficzna

Pozwana zaspokoiła roszczenie odszkodowawcze K. D., będącego poszkodowanym tym samym zdarzeniem, gdyż ta sama drabinka spadająca z dachu po uderzeniu w samochód W. P. uszkodziła samochód F. o nr rej. (...), czym uznała, co do zasady odpowiedzialność za odpadnięcie drabinki kominiarskiej z dachu.

Dowód: zeznania świadka W. P. i zeznania świadka K. D.

Na podstawie kosztorysu z dnia 11 lutego 2014 r., określającego wysokość kosztów naprawy pojazdu mającej doprowadzić uszkodzony pojazd do stanu poprzedniego, W. P. - wobec odmowy wypłaty odszkodowania przez pozwaną - dokonała naprawy pojazdu w warsztacie prowadzonym przez powódkę, która za wykonaną usługę wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 10.726,90 zł.

Dowód: kosztorys z dnia 11 lutego 2014 r.

faktura VAT nr (...) r. z 10.07.2014 r.

Zarządca co roku przeprowadzał okresowe przeglądy budynku, ostatni przez zdarzeniem przegląd techniczny budynku przeprowadzony był w dniu 22.11.2013 r., który określał stan techniczny pokrycia dachu z opisem elementu jako: blachodachówka - „dobry” uszkodzeń - „brak”; stan obróbek blacharskich takich jak: rynny, rury spustowe i opierzenia - „dobry”, uszkodzeń - „brak”. Przeglądem nie objęto stanu i mocowania drabinek kominiarskich, gdyż opisano by ich stan jako – dobry, zadawalający lub zły, a takiej pozycji w protokole przeglądu technicznego nie ma. Przegląd kominiarski dokonany został w dniu 04.12.2013 r. i określał dostęp do czyszczenia i kontroli przewodów kominowych jako „dobry”.

Dowód: książka obiektu budowlanego (akta szkody płyta CD – dok. 1)

protokoły okresowych przeglądów z 2013 r. (akta szkody płyta CD dok. 1)

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów prywatnych przedstawionych przez strony, w tym dokumentacji zgromadzonej w postępowaniu likwidacyjnym oraz faktury VAT przedłożonej przez powódkę, których żadna ze stron nie kwestionowała, a także na podstawie zeznań świadków W. P., K. D., D. M. i I. S., co do których Sąd uznał je za w pełni wiarygodne. Dokonano także na rozprawie oględzin drabinki zabezpieczonej przez poszkodowaną W. P. i okazano ją świadkom, którzy potwierdzili uszkodzenie przez nią pojazdów w dniu 01 lutego 2014 r.

Natomiast na podstawie art. 130⁴ § 5 k.p.c. Sąd pominął dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa, wnioskowany przez pozwaną na okoliczność prawidłowości zamocowania drabinki kominiarskiej, gdyż pozwana nie uiściła zaliczki na koszt przeprowadzenia dowodu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest w całości zasadne i podlega uwzględnieniu.

Podstawą odpowiedzialności ubezpieczonego zarządcy Zarządu (...) spółki z o.o. w P. jest sprawowanie zarządu budynkiem przy ul. (...) w P.. Legitymacja bierna pozwanej w procesie wynika z umowy ubezpieczenia stwierdzonej polisą typ (...) nr (...) i treści przepisu art. 822 § 4 k.c., zgodnie z którym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Na podstawie oględzin drabinki oraz zeznań świadków – mieszkańców budynku przy ul. (...) w P. ustalono, że drabinka kominiarska spadła z dachu tego budynku i nie posiadała śladów trwałego mocowania. Świadczy to o winie ubezpieczonego zarządcy w należyтым wykonywaniu zarządu, uzasadniającej jego odpowiedzialność na zasadzie art. 415 k.c. Okoliczność, że corocznie wykonywane były przeglądy techniczne budynku nie oznacza, że przeglądem tym objęte były drabinki kominiarskie, zwłaszcza że w treści protokołów ten element nie został wymieniony jako podlegający ocenie. Brak było stwierdzenia prawidłowości mocowania drabinek kominiarskich. Skoro zaś drabinka taka spadła z dachu, a pozwana nie wykazała istnienia siły wyższej w postaci wiatru o sile huraganu, która wyłączałaby odpowiedzialność za jej spadnięcie z dachu i dokonanie uszkodzeń, to należało przyjąć winę zarządcy w utrzymaniu nieruchomości. Twierdzeniom pozwanej przeczy okoliczność, że pozostałe drabinki nie spadły z dachu, gdyż były lepiej zamocowane, a siła wiatru nie była taka, by uznać ją za siłę wyższą. Powódka wykazała zaistnienie zdarzenia wyrządzającego szkodę w postaci odpadnięcia drabiny z budynku pozostającego w zarządzie ubezpieczonego oraz szkodę pozostającą z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym i winę ubezpieczonego.

Pozwana nie wykazała – wbrew rozkładowi ciężaru dowodu z art. 6 k.c. - że warunki atmosferyczne istniejące w chwili zdarzenia miały charakter przemożny i nawet należyte zabezpieczenie drabinki kominiarskiej nie mogło zapobiec zdarzeniu szkodowemu, które to stanowisko zajmowała w postępowaniu likwidacyjnym, wskazując tę przesłankę jako podstawę omowy wypłaty odszkodowania, zrezygnowała też pozwana z dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa wnioskowanego na okoliczność przyczyn odpadnięcia drabinki, czy było nią utrzymanie budowli w należyтым stanie lub wada budynku.

Dla przypisania odpowiedzialności z przepisu art. 415 k.c. konieczne jest stwierdzenie, że sprawca dopuścił się bezprawnego działania lub zaniechania, które ma charakter zawiniony.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z odpowiedzialnością podmiotu cechującego się szczególnym poziomem profesjonalizmu - tj. zarządcy nieruchomości. Przez wzgląd na istotę świadczonych przez niego jako profesjonalistę usług, spoczywa na nim wiele obowiązków prawnych związanych z zapewnieniem odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa zarówno użytkownikom zarządzanego obiektu, jak i osobom trzecim.

W art. 61 ustawy Prawo budowlane nałożono na zarządcę ogólny obowiązek utrzymywania i użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, w należyтым stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej, zapewniając bezpieczne użytkowanie obiektu. Natomiast w razie wystąpienia czynników zewnętrznych oddziałujących na obiekt, związanych z działaniem

człowieka lub sił natury, takich jak wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, zarządca powinien zapewnić, dochowując należytej staranności, bezpieczne używanie obiektu (art. 61 pkt 2 ustawy). Wprawdzie zarządca wykonywał okresowe przeglądy budynku położonego przy ul. (...) oraz prowadził dla niego książkę obiektu budowlanego, co wynika z akt postępowania likwidacyjnego, jednak lakoniczność protokołów corocznych przeglądów technicznych budynku, które sprowadzały się do zwykłego potwierdzenia stanu danej części obiektu, z których nie wynika, w jakim zakresie przegląd był dokonywany i na czym polegało sprawdzenie stanu technicznego danych elementów budynku, nie pozwala przyjąć, że drabinki kominiarskie były zamocowane w sposób prawidłowy. W trakcie ostatniej kontroli - stwierdzonej protokołem z dn. 22 listopada 2013 r. - przegląd dotyczył jedynie dachu (więźby dachowej) oraz jego pokrycia i obróbek blacharskich. Nie wynika z tych dokumentów, czy w ogóle i w jaki sposób stwierdzano, że drabinki stanowiące wyposażenie dachu były przytwierdzone do niego w sposób należyty. Przedstawione przez pozwaną protokoły przeglądów nie dostarczają niestety wiadomości w tym zakresie.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych z dnia 16 sierpnia 1999 r. (Dz.U. Nr 74, Poz. 836) precyzyjnie reguluje zakres okresowych kontroli budynku oraz sposób ich dokumentowania. Według § 5 rozporządzenia okresowej kontroli, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy, podlegają elementy budynku narażone na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania, których uszkodzenia mogą powodować zagrożenie m.in. dla bezpieczeństwa osób, czy konstrukcji budynku. W toku kontroli szczegółowym sprawdzeniem należy objąć stan techniczny m.in. „urządzeń zamocowanych do ścian i dachu budynku”. Analiza treści protokołów okresowej kontroli stanu technicznego budynku uprawnia do stwierdzenia, że nie spełniają one wskazanych wymagań, gdyż brak jest oceny stanu drabinek kominiarskich, jako urządzeń zamocowanych do dachu budynku. W rezultacie należy stwierdzić, że zarządca nie wywiązał się należycie z obowiązku nałożonego na niego przepisem art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, tym samym możliwe jest przypisanie mu bezprawnego zaniechania, które leży u podłoża zdarzenia szkodowego. Gdyby bowiem zarządca rzeczywiście sprawdzał, czy elementy zamocowane do dachu budynku są należycie do niego przytwierdzone, to byłby w stanie zareagować na uchybienia powstałe w tym zakresie. Pozwoliłoby to w konsekwencji uniknąć odpadnięcia drabinki.

(...) sp. z o.o. jest podmiotem zajmującym się w sposób profesjonalny zarządaniem nieruchomościami, zatem wymogi co do stopnia jego staranności należy opierać z uwzględnieniem szczególnego miernika właściwego dla przedsiębiorcy (art. 355 § 2 k.c.). Nie budzi wątpliwości, że na zarządcy spoczywa obowiązek szczególnej dbałości o zachowanie gospodarowanego budynku w takim stanie, by zapewnione było bezpieczeństwo ludzi i mienia znajdujących się w obszarze jego oddziaływania, a więc zaniechanie tego obowiązku miało charakter zawiniony. Warto przy tym wskazać, że szczęśliwy zbieg okoliczności sprawił, że w miejscu spadnięcia drewnianej drabinki nie przebywali ludzie, gdyż W. P. chwilę przed spadnięciem drabinki wysiadła z pojazdu i wyjmowała rzeczy z bagażnika, na który następnie spadła drabinka.

Wysokość szkody wynika z kosztorysu E.-G. stosowanego powszechnie przez Ubezpieczycieli oraz kosztów naprawy wyliczonych przez warsztat powódki i zawartych w fakturze VAT nr (...) na sumę 10 726,90 zł. Kosztorys sporządzony przez pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym (k. 72-73) różnił się od kosztorysu stanowiącego podstawę wystawienia faktury o 334,96 zł, gdyż opiewał na sumę kosztów naprawy 10 391,94 zł. Jednak pozwana nie zakwestionowała w toku postępowania kosztów naprawy wynikających z faktury VAT i nie złożyła w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych. Wysokość odszkodowania mieści się w granicach art. 361 k.c. i art. 363 k.c.

Pozwana zarzucała, że powódka nie wykazała zgodności wysokości szkody z OWU ubezpieczenia, jednak nie wskazała żadnych okoliczności wskazujących na ograniczenie odpowiedzialności, wobec czego zarzut ten jako zbyt ogólny

należało pominąć, zwłaszcza że według treści polisy franszyza redukcyjna została wykupiona, zatem odszkodowanie pozwana zobowiązana jest wypłacić w granicach odpowiedzialności ubezpieczonego.

Żądanie odsetek ustawowych od dochodzonej kwoty należności głównej wynika z przepisu art. 481 § 1 k.c., w myśl którego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wprawdzie na podstawie przepisu art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel jest obowiązany spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, jednakże pozwana definitywnie odmówiła spełnienia świadczenia już w piśmie z dn. 20 lutego 2014 r. Z tym dniem pozostaje w opóźnieniu co do świadczenia głównego, które okazało się uzasadnione, a odmowa wypłaty odszkodowania bezpodstawna.

Mając powyższe na względzie Sąd uwzględnił powództwo w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. ustanawiającego odpowiedzialność za wynik sporu. Zatem skoro pozwana przegrała proces w całości zobowiązana jest zwrócić powódce poniesione przez nią koszty, na które składają się opłata sądowa 537 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i koszty zastępstwa strony przez pełnomocnika w stawce minimalnej 2 400 zł, łącznie 2 954 zł.